

" ...

II- İTİRAZIN GEREKÇESİ

İtirazın gerekçe bölümü şöyledir:

' ...

Anayasa'nın 2. maddesinde, Türkiye Cumhuriyeti'nin, toplumun huzuru, milli dayanışma ve adalet anlayışı içinde, insan haklarına saygılı, Atatürk milliyetçiliğine bağlı, başlangıçta belirtilen temel ilkelere dayanan, demokratik, laik ve sosyal bir hukuk Devleti olduğu belirtilmiştir.

Hukuk Devleti, eylem ve işlemleri hukuka uygun, insan haklarına saygı gösteren, bu hak ve özgürlükleri koruyup güçlendiren, her alanda adaletli bir hukuk düzeni kurup bunu geliştirerek sürdüren, Anayasa'ya aykırı durum ve tutumlardan kaçınan, hukuku tüm Devlet organlarına egemen kılan, Anayasa ve hukukun üstün kurallarıyla kendini bağlı sayan, yargı denetimine açık, yasaların üstünde Anayasa ve yasa koyucunun da bozamayacağı temel hukuk ilkeleri bulunduğu bilincinde olan Devlettir.

Hukuk güvenliği, temel hak güvencelerinde korunan ortak değerdir. Hukuk Devleti hukuk normlarının öngörülebilir olmasını, bireylerin tüm işlem ve eylemlerinde Devlete güven duyabilmesini, Devletin de yasal düzenlemelerinde bu güven duygusunu zedeleyici yöntemlerden kaçınmasını gerektirir.

Öte yandan Anayasa'nın 10. maddesinin birinci fıkrasında herkesin, dil, ırk, renk, cinsiyet, siyasi düşünce, felsefi inanç, din, mezhep ve benzeri sebeplerle ayırım gözetilmeksizin kanun önünde eşit olduğu belirtilmiştir.

Anayasa'nın 10. maddesinde yer verilen eşitlik ilkesi ile eylemli değil, hukuksal eşitlik öngörülmektedir. Eşitlik ilkesinin amacı, aynı durumda bulunan kişilerin yasalarca aynı işleme bağlı tutulmalarını sağlamak ve kişilere yasalar karşısında ayırım yapılmasını ve ayrıcalık tanınmasını önlemektir. Bu ilkeyle, aynı durumda bulunan kimi kişi ve topluluklara ayrı kurallar uygulanarak yasa karşısında eşitliğin çiğnenmesi yasaklanmıştır. Durum ve konumlardaki özellikler, kimi kişiler ya da topluluklar için değişik kuralları gerekli kılabilir. Aynı hukuksal durumlar aynı, ayrı hukuksal durumlar farklı kurallara bağlı tutulursa Anayasa'nın öngördüğü eşitlik ilkesi çiğnenmiş olmaz; nitelikleri ve durumları özdeş olanlar için yasalarla değişik kurallar konulamaz

Olayda, davacının TCDD Genel Müdürlüğü Haydarpaşa 1. Bölge Müdürlüğü emrinde dispeçer olarak görev yapmakta iken 15.8.2001 tarihinde Derince Gar'ında 11621 nolu trenin 1153 nolu trene arkadan çarpması sonucu meydana gelen kazayla ilgili olarak yapılan inceleme ve soruşturma kapsamında 15.8.2001-14.11.2001 tarihleri arasında görevden uzaklaştırıldığı, Yüksek Disiplin Kurulu'nun 6.2.2002 tarih ve 3/10 sayılı kararı ile 1/8 oranında maaş kesimi cezası ile cezalandırıldığı, görevine dönmesi üzerine aylığından kesilen 1/3 oranındaki kısmın ödenmesi istemiyle 5.3.2002 tarihinde davalı idareye yaptığı başvurunun reddi üzerine görülen davanın açıldığı anlaşılmıştır.

2.6.1934 günlü, 2489 sayılı Kefalet Kanunu'nun 6. maddesinin Anayasa'ya aykırı olduğu ileri sürülerek iptali istemiyle, Konya 1. İdare Mahkemesi tarafından Anayasa

Mahkemesi'ne yapılan başvuru, Yüksek Mahkeme'nin 17.5.2007 tarih ve E:2004/17, K:2007/59 sayılı kararı ile sonuçlandırılmış, kararda önlem nitelikli geçici görevden uzaklaştırmayı düzenleyen 2489 sayılı Kefalet Kanunu'nun 6. maddesi ile ilgili olarak, 'Kefalet Kanunu'na tabi olarak çalışan memurlar ile 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'na ve diğer yasalara tabi olarak çalışan devlet memurları kendilerine ödenmesi gereken ücretler bakımından aynı durumdadırlar. Başka bir anlatımla suç işlediği ileri sürülen memurların disiplin veya ceza soruşturmasının güvenli bir biçimde yürütülebilmesi için görevden geçici olarak uzaklaştırılmaları durumunda, ödenmesi gereken maaş ve ücretler bakımından aralarında herhangi bir fark yoktur. 657 sayılı Devlet Memurları Kanunu'nda bu kanuna tabi olanların disiplin veya ceza soruşturması nedeniyle hizmetten geçici olarak uzaklaştırılmaları ve bu süre içerisinde belli bir oranda ücret verilmesi öngörülürken, Kefalet Kanunu'na tabi olarak çalışan memurların zimmet suçu işlediği gerekçesi ile hizmetten çıkarılmaları ve herhangi bir biçimde kendilerine ücret verilmemesi aynı durumda olanlara farklı kuralların uygulanması sonucunu doğurduğundan Anayasa'nın eşitlik ilkesine aykırıdır.' sonucuna varılmıştır.

657 sayılı Kanunun 141, 143 ve devamı maddelerinin birlikte değerlendirilmesinden, hakkında görevden uzaklaştırma önlemi uygulanan bir kamu personeli hakkında, 143. maddede öngörülen koşulların gerçekleşerek görevden uzaklaştırma önleminin kaldırılması halinde, aylığından kesilen 1/3 oranındaki miktarın ödeneceği düzenlenmiş iken, 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'de aynı durumdaki personel için sadece 56. maddenin 'b' bendindeki koşulların gerçekleşmesi durumunda, söz konusu 1/3 oranındaki kesinti miktarının ilgili personele ödeneceği kurala bağlanmış bulunmaktadır.

Bu durumda, 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname, 657 sayılı Kanundan daha sınırlı bir düzenleme getirmekte ve bu durum Anayasa'nın 2 ve 10. maddeleri ile bağdaşmamaktadır.

Açıklanan nedenlerle, 2949 sayılı Yasa'nın 28. maddesinin 1. fıkrası gereğince, 29.1.1990 tarihli Resmi Gazetede yayımlanarak yürürlüğe giren Kamu İktisadi Teşebbüsleri Personel Rejiminin Düzenlenmesi ve 233 sayılı Kanun Hükmünde Kararnamenin Bazı Maddelerinin Yürürlükten Kaldırılmasına Dair 399 sayılı Kanun Hükmünde Kararname'nin 56. maddesinin ikinci fıkrasının ikinci cümlesinde yer alan '(b) bendindeki halin gerçekleşmesi durumunda' ibaresinin iptali için Anayasa Mahkemesi'ne başvurulmasına, dosyada bulunan ilgili belgelerin onaylı birer örneğinin Anayasa Mahkemesi Başkanlığı'na gönderilmesine, 4.2.2008 tarihinde oybirliğiyle karar verildi."